

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 22 września 1920 r.

o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska w b. dzielnicy pruskiej.

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska (Dz. Pr. P. P. № 31 poz. 262) rozciąga się na czas do 12 kwietnia 1921 roku także i na ziemie b. zaboru pruskiego, ze zmianami przewidzianymi w artykułach następujących.

Art. 2. Do miast I klasy w myśl art. 7 ustawy zalicza się w b. zaborze pruskim miasta Poznań, Bydgoszcz, Toruń i Grudziądz — a do miast II klasy pozostałe miasta powiatowe.

Art. 3. Do art. 8 ustawy dodaje się ustęp drugi:

„Gminy mogą ustanowić wynagrodzenie wyższe od tych, które ustawa przewiduje. Różnicę między wynagrodzeniem przewidzianem w art. 7 ustawy a wynagrodzeniem ustanowionem przez gminę ponosi gmina”.

Art. 4. Art. 10. ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Winni uchylene się od obowiązków wynikających z niniejszej ustawy będą karani więzieniem do 3 miesięcy, aresztem lub grzywną do 3000 mk”.

Art. 5. Taryfa wynagrodzenia za dostarczone pomieszczenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1920 r.

Art. 6. Uchyła się:

- a) par. 9 niemieckiej ustawy o świadczeniach wojennych z dnia 13 czerwca 1873 (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 129),
- b) rozdział I cyfra 2 rozporządzenia z 1 kwietnia 1876 (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 137) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1873 r. o świadczeniach wojennych.
- c) rozporządzenie z dnia 4 lipca 1918 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 727) w przedmiocie zmiany par. 9 ustawy o świadczeniach wojennych z dnia 13 czerwca 1873 r., o ile przepisy te dotyczą kwaterunku oficerów i urzędników wojskowych.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrom Spraw Wojskowych i b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 8. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Obrony Państwa:

w z. *Witos*

Prezydent Ministrów:

w z. *Daszyński*